

ХАДЖИ АНГЕЛЪ

Вториятъ севлиевски възрожденецъ и народенъ будителъ следъ Хаджи Стояна се явява Хаджи Ангелъ, (Ангелъ Иоановъ Селвиевца — Ангелъ Ивановъ Севлиевца). Дейността на Хаджи Ангела има общонароденъ характеръ, а по малко минава като общественикъ въ гр Севлиево. За отбелязване е, че той редовно обича да манифестира севлиевското си гражданство, да се нарича севлиевецъ. Надаренъ съ природна интелигентностъ, проявилъ голѣма любовъ и внимателностъ и се отличава съ примѣрно трудолюбие, той преминава монастирско-семинарската школа и завършва духовна академия въ гръцката столица Атина. За това Хаджи Ангелъ въ онова тъмно време се явява най културниятъ и образованъ севлиевецъ, единствененъ съ висше образование. Научилъ основно гръцки, а следъ това руски и славянски езици, той вече може да се залови за една по сериозна и съ успѣхъ книжовна дейностъ. Цѣли 20 години непрекъснато и неуморно работи въ Севлиево, за да даде на българския народъ и на неговата вече независима църква пособия за църковно пѣние, за да измѣсти гръцката книга. Това бѣха бележититѣ шестъ тома въ седемъ части книгата по Псалтирската отъ 2023 печатни страници. Никой другъ севлиевецъ не е написалъ и напечаталъ такава огромна книга съ голѣмо национално и историческо значение за времето си. Поради това той се причислява като втори по значение истински възрожденецъ и народенъ будителъ. Неговата книга е разпространена и даже днесъ може да се намѣри по всичкитѣ стари български църкви въ поробенитѣ въ турско време наши земи, като се почне въ села и градове отъ Тулча, Враня, Охридъ, Скопие и се свърши съ Лозенградъ. Борбата противъ всичко гръцко въ срѣдата на миналия вѣкъ, особено по църковния въпросъ, бѣше на първо мѣсто. Появи се желанието въ българскитѣ църкви евангелието да се чете на български езикъ, а пѣнието да се извършва на славянски. Едната нужда задоволи Попъ Ненчо, а другата — Хаджи Ангелъ, и двамата севлиевци.